

Eliška Skládalová, Z antického héraa k megalomanskému světovládcí – vývoj portrétu Alexandra Velikého, Bakalářská práce, Praha, Fakulta humanitních studií UK, 62 s.

Posudek vedoucího práce

Bakalářská práce Elišky Skládalové je důležitou a inovativní studií, která nabízí velice komplexní syntézu a pohled na odkaz Alexandra Velikého v rámci antiky a středověku. Hlavní přínos práce vnímám v širokém záběru nejen práce samotné, ale primárně její autorky. Eliška Skládalová se tématu věnuje již delší dobu, což je ostatně patrné z množství načtené sekundární a mnohdy i primární literatury, kterou v rámci práce využila. Jakmile má historik vztah k nějaké dějinné problematice, tak je mnohdy velice náročné zůstat při analýze dostupných informací dodatečně nestranný, ale s tím očividně kolegyně Skládalová nemá žádný problém. Z textu není v žádné části patrné, že by stranila nějakému z pohledů na tak důležitou osobnost evropských dějin, jakou Alexandr Veliký bezpochyby byl. Místy se potýká v textu s pro vědce klasickým problémem a to, že některé dějinné skutečnosti považuje za natolik jasné a známé, že je ne vždy dostatečně vysvětluje laickému čtenáři práce. Nikde tento nedostatek ovšem není vážnějšího rázu. Na druhé straně zbytečně příliš prostoru nevěnuje historickému pozadí tématu, kterého se drží tak, jak si téma práce žádá, ale velkou část prostoru věnuje tématům a zdrojům, troufám si říci, v českém prostředí méně exponovaným. U prací tohoto typu je důležité, aby autor nezaplnil více prostoru „vyprávěním“ historických reálií na úkor samotné analýzy a řešení stanovených výzkumných otázek. To se autorce nestává. Pravdou je, že v textu nepracuje s žádným nově nalezeným pramenem, což lze vnímat jako nedostatek, ale na druhou stranu prezentuje syntézu zdrojů a děl, v českém prostředí někdy skoro neznámých. Často cituje a využívá zahraniční literatury, což vnímám též velice pozitivně.

Struktura práce je v pořádku. Autorka prezentuje v úvodu cíle, výzkumné otázky, použitou literaturu a základní metodiku historické práce. Použitá metodologická literatura je pro účel dané práce dostačující a zároveň se jedná o literaturu novější, což v rámci metodologie je vždy důležité zohlednit. Následuje krátké připomenutí obecně známých faktů Alexandrova života, a pak autorka přechází k samotnému výzkumu, kterému věnuje většinou část práce, což opět vnímám velmi pozitivně. Vzhledem k omezení rozsahu typickému pro bakalářskou práci na UK se ovšem dá říci, že kolegyně Skládalová si jednotlivých období a kultur, na kterých pohled na Alexandra mapovala, vybrala možná až příliš. Nemá díky tomu prostor se do

hloubky věnovat analýze některých postojů vůči alexandrijskému odkazu, které jsou pro práci stěžejní. Podobně lituji nezpracování některých mnou opravených kapitol (myšleno z gramatického hlediska) do finální verze. Na druhou stranu vím, že to vzniklo nedopatřením, takže to nehodnotím jako závažný problém. Jako velice pozitivní stránku věci hodnotím, že se autorka během práce na studii obrátila na špičkové znalce tematiky nejen v rámci Univerzity Karlovy, ale i v zahraničí. Na FF UK již byl projeven zájem o téma kolegyně Skládalové, takže by bylo rozhodně smysluplné, aby se nad rozšířením dané studie zamýšlela i do budoucna.

Celkově hodnotím bakalářskou práci Elišky Skládalové na výsledek **výborně až velmi dobře** v závislosti na průběhu obhajoby. Vzhledem k existujícímu zájmu ze strany autorky o dané téma, ale primárně ze strany akademické obce o autorku samotnou, doporučuji, aby se tématu nadále věnovala a rozpracovala jej, mimo jiné i o další období.

V Praze 6. 9. 2020

Mgr. Vratislav Kozák
vedoucí práce